

Hvussu heldur tú Ólavssøku?

Vit hava hitt nøkur kend bygdarfólk og fregnast um, hvussu tey fara at halda Ólavssøku

EG TÍMI IKKI AT GANGA OMAN OG NIÐAN

Sonhard Johannesen, 58 ára gamal, Klaksvík

Veit faktiskt slett ikki, um eg fari. Havi kanska verið á Ólavssøku fimm ferðir í lívinum og fyri at siga tað heilt erligt, so tími eg slett ikki. Um eg fari, so verður tað bara fyri at vitja fólk, sum eg kenni. Kappróðurin sigur mær so slett einki, tí tað er nógv for keðiligt. Tey

rógva so mikið langt úti, at man sær einki sum helst. Fólk standa bara og rópa og bíða eftir at síggja tey seinastu fimm sekundini, tá bátarnir koma á mál. Tá tendri eg ístaðin útvarpstólið heima við hús, seti meg væl afturá við eini øl og kanska einum lítlum – og so siti eg har. Tá eri eg væl nøgdur!

Alt hatta við at ganga oman og niðan har suðuri, tað tími eg slett ikki. Eri snøgt sagt óintereseraður!

Kanska ljóði eg eitt sindur for gamal, men eg eri aldeilis ikki stevnufólk, og øll skulu ikki vera eins. Og heilt erligt, so skuldi tað bara verið ein stevna í Føroyum – og tað skuldi so verið Ólavssøkan. Nú verða havnarmenn nakað glaðir, tá eg sigi soleiðis – men alt hitt kostar bara pengar, og tað eru somu fólkin, sum ferðast runt til alt. Annars vil eg frá Fólksins Rødd ynskja øllum føroyingum eina góða Ólavssøku. Um hon verður við ella uttan Sonhard, tað fáa vit at síggja..

HAVI HILDIÐ NÓG MIKIÐ AV ÓLAVSØKUM Í ÁR

Jack Petersen, Tvøroyri

Nei, eg fari ikki. Tað er so einkult sum tað. Eg veit ikki, havi helst

hildið nóg mikið av Ólavssøkum í ár. Tað veit Gud, at eg havi. So nei, tað liggur ikki fyri, tú.

Men eg plagdi at fara fyrr. Kanska mest, tá eg spældi fótbólt. Tað var tann tíðin, tá vit vunnu tað heila. Men nei, eg fari ongan veg í ár, tað er so einkult við tí..

Børnini fara sjálvi

Randi í Jógvansstovu, 54 ára gomul, Leirvík

Eg eri helst skeiva fólkið at spyrja um Ólavssøkuna, tí eg fari sum oftast ongan veg avstað. Men vit fóru altíð, tá børnini vóru smá. Tá var tað ordiliga stuttligt at fara til alt, sum børnini høvdu hug til. Tað var sjálvandi ikki eins nógv at fara til sum í dag, men fiskibrunnin og basarin hjá KFUM vitjaðu vit altíð. Annars hugnaðu vit okkum og vitjaðu fólk. Ólavssøkan er jú ein fín veitsla, sum savnar fólk úr øllum landinum og tað er so hugnaligt at síggja fólk í tjóðbúna, kanska serliga øll tey fittu smábørnini. Míni børnini eru bara blivin so mikið vaksin nú, at tey fara bara sjálvi avstað. Um eg átti smábørn enn, so hevði eg eisini farið ein túr. Utta iva. Eigi eisini ommusynir, sum eg kundi hugsað mær at farið ein túr við um nøkur ár. Tað er jú so stuttligt at fara við teimum smáu at keypa ballónir og tilíkt.

Men hóast eg ikki eri í Havn, so hátíðarhalda vit dagin her heima í Leirvík. Tað er jú ein tjóðardagur, og um veðrið er til vildar, so verður flaggið sjálvandi vundið á stong. Vit fylgja eisini við í útvarpi og sjónvarpi allan dagin og alt kvældið, so Ólavssøkan merkist hjá okkum. Fyri okkum er hetta ein gleðisdagur, sum absolutt skal hátíðarhaldest.

Stevnurnar skuldu verið avskaffaðar

Petur Pólsson, 38 ára gamal, Sandavágur

Eg eri heimsins keðiligasti maður at svara hasum spurninginum. Eg plagi ikki at fara, tí eg hati stevnur. Hati sum í “hati with a passion”; hevði snøgt sagt ynskt, at allar stevnur blivu avskaffaðar.

Men tú veitst, ein fer ofta allíkavæl og so er tað bara heilt hugnaligt. Eg fari tó ikki, slett ikki, í føroysk klæði og havi heldur onga lummafløsku í innara lummanum. So tað nyttar lítið at koma til mín, um tú ert tystur. Eg eri ræðuliga ósosialur á tann hátt og í veruleikanum bara ein stórir heimføðingur, sum dámar best at sova í egnari song. Tí havi

eg enn tá latið konu og dóttur verið eftir í Havn onkra Ólavssøku, meðan eg sjálvur havi koyrt ímillum. Bara fyri at sleppa at sova heima.

Eg tími slett ikki at ganga oman og niðan í tímvís fyri at heilsa uppá fólk, men eg tími væl tann obligatoriska túrin í tivolí við 6 ára gomlu dótrini.

Í ár skal eg tó spæla til fólkafundin á doktoragrundini – og tað er í veruleikanum eitt sindur ironiskt, tí á seinastu Ólavssøku gingu vit runt og tóku myndir á sama staðnum til bóklingin á nýggju fløguni hjá mær. Í ár skulu vit so eisini taka upp til eitt sjónbandalag og stílin verður tann sami sum í fjør, nevniliga myndir av fjøldum á Ólavssøku.

Annars var mín besta Ólavssøka tað árið, tá eg var á konsert hjá U2 í Keypmannahavn!

Til Havnar at selja

Torgerð Suðuroy, 64 ára gomul, Vágur

Ólavssøkan verður hildin í Havn. Saman við tveimum døtrum fari eg at selja smúkkur á Áarvegnum, har eg fyrr hevði handil. Vit standa og selja allar dagarnar, so tað verður lítið pláss til teir stóru býturarnar. Vit plaga tó at skiftast at standa, so pláss verður fyri onkrum øðrum eisini - og studentakabarettina skal eg síggja. Men hon verður so næstan tað einasta, tí eg nái helst ongar aðrar framsýningar. Kappróðurin skal eg tó eisini hoyra. Hann hoyra vit í útvarpinum, og spennandi verður at síggja, um bygdabáturin, sum misti róðurin ta einu ferðina, megnar at gerast føroyameistari í ár. Eg plagdi sum oftast at vera á Ólavssøku. Nú hevur steðgur verið í nøkur ár, men seinasta ár vóru vit eisini og seldu. Tað er so deiliga hugnaligt. Annars hugni eg mær við familju, etið ein góðan døgurða og so verður mest fylgt við í tí, sum miðlarnir nú einaferð senda á stevnudøggunum.

